

آموزش تحلیل سیاسی / اگر سنگ هم ببارد!

یکی از اتفاقات نادر در کربلا این بود که حبیب بن مظاهر که انبوه دشمنان را در کربلا دید، وظیفه خود دانست که به جذب نیرو برای یاری امام (ع) بپردازد. با اجازه امام (ع) به سراغ قبیله بنی اسد رفت و همراه با یارانی حدود نود نفر برای پیوستن به سپاه امام حسین علیه السلام، عازم کربلا شد. شکر یزید با پانصد اسب سوار، شبانه راه را بر آنان بستند، تا این افراد به یاری امام نروند، در نتیجه این افراد با توجه به تعداد اندکشان، به سوی خانه هایشان بازگشتند. ما حبیب با تدبیر و زیرکی از همه موانع گذشت و خودش را به امام رساند و در حقیقت خود را به کشتی نجات رساند.

حمایت از کالای ایرانی
تابلوساسی
انعکاس آخرین تحلیلهای و مواضع رسانه‌ها و جریانها
BASIRAT.IR

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال پنجم / شماره ۷۱۳ / دوشنبه ۱۷ آذر ۱۳۹۷

اقتصادی به گستردگی فلات ایران

صبح نو: توافق روز گذشته اوپک و توافق برای کاهش نفت و معافیت ایران از این مسأله نشان داد که چشم امید اقتصاد هنوز هم به شیر نفت و باز و بسته شدن آن است و این یعنی زنده شدن دوباره زخم ناسور اقتصاد متکی بر نفت. یک اقتصاد بیمار با سطح آسیب‌پذیری بالا که در بزنگاه‌های حساس بین‌المللی تبدیل به تنگه احد ایرانیان و دور خوردن آن‌ها توسط نظام سلطه می‌شود. حالا دیگر برای همه اثبات شده که مشکل نظام سلطه با جمهوری اسلامی نه با برنامه صلح آمیز هسته‌ای یا موشکی یا هر چیز دیگر که با خود جمهوری اسلامی است. سطح درگیری ما با نظام سلطه که روزگاری در دهه ۶۰ در سطح سیم خاردار بود حالا به سطوح بالای تکنولوژی یک رسیده. نفس این مسأله نشان از قدرت گرفتن و مسیر رو به رشد ماست، با این حال هنوز پاشنه آشیل ما درمان نشده. راه حل اقتصاد کشور، چشم امید از شفاخانه‌های شرق و غرب برداشتن و چشم انداختن به تمایزهای خود و اطرافیان و کشورهای دوست و همسایه است. بازار تشنه کشورهای پیرامونی ایران از افغانستان و ترکمنستان تا پاکستان و عراق و حتی سوریه می‌تواند مقصد خوبی برای تعاملات بازرگانی و اقتصادی ایران با دوستان شود. کسی چه می‌داند شاید روزی برسد که با اقتصاد کشورهای مشترک‌المنافع غرب آسیا و آسیای مرکزی با مرکزیت ایران که مثلاً تعرفه واردات و صادرات میان خود را به صفر یا حداقل رسانده‌اند، بتوان یک نظام کوچک اما مستقل اقتصادی بنا کرد که نه اتکایی به نفت دارد نه بارانداز کمپانی‌های چند ملیتی غرب؛ اقتصادی که بر پایه اتکا به توان کشورهای مشترک‌المنافع ایجاد شده که به محل تولید و مصرف کالاهای خدماتی، صنعتی و بازرگانی یکدیگر تبدیل شده‌اند؛ یک بازار و اقتصاد پویا به گستردگی فلات تمدنی ایران.

جانشین مرکل در حزب دموکرات مسیحی مشخص شد

کنگره حزب دموکرات مسیحی آلمان در شهر هامبورگ رهبر جدید این حزب را انتخاب کرد. خانم «آنگرت کرامپ کارنباور» با ۵۱۷ رای به عنوان جانشین آنگلا مرکل و رهبر جدید حزب دموکرات مسیحی آلمان انتخاب شد. کنگره حزب دموکرات مسیحی آلمان روز جمعه یک زن، آنگرت کرامپ کارنباور و دو مرد، فریدریش مرتس و ینس اشپان برای رهبری حزب نامزد شده بودند.

شکست دیپلماتیک تل آویو بعد از ناکامی میدانی

جوان: اسرائیل در عرصه داخلی و خارجی با چالش‌های زیادی مواجه است. بنیامین نتانیاهو به عنوان نخست‌وزیر اسرائیل با اتهام فساد مالی روبه‌رو بوده و همین مسئله باعث تضعیف دولت اسرائیل در عرصه داخلی شده است. به همین دلیل تل آویو اخیراً سعی داشت با یک عملیات اطلاعاتی به نوار غزه نفوذ کرده و یکی از فرماندهان نظامی حماس را به عنوان گروگان در اختیار خود بگیرد. این مسئله با شکست کامل مواجه شد و به دنبال این عملیات ناموفق مقاومت فلسطین به شدت به این عملیات واکنش نشان داد. جنبش حماس با شلیک ۴۷۰ موشک به سرزمین‌های اشغالی موفق شد شکست سختی بر صهیونیست‌ها وارد کند، به گونه‌ای که نتانیاهو به سرعت درخواست آتش‌بس کرد و یکی از سریع‌ترین آتش‌بس‌ها مورد پذیرش قرار گرفت. به همین دلیل نتانیاهو به دنبال این است تا به نوعی با برخی اقدامات دیگر علیه محور مقاومت شکست‌های متعدد خود به‌ویژه در برابر مقاومت فلسطین را جبران کند. در همین راستا اسرائیل پنج شنبه ۸ آذرماه نیز به مدت ۴۵ دقیقه حدود ۷۰ فروند موشک به سمت اهدافی در حومه دمشق و قنیطره در جنوب سوریه شلیک کرد که با واکنش سریع سامانه‌های دفاعی ارتش سوریه روبه‌رو شد. به‌ویژه اینکه نتانیاهو بعد از دیدار با پمپئو دستور اجرای این عملیات را صادر کرد و این به معنای نقشه و پروژه جدید امریکا و اسرائیل علیه محور مقاومت است. حمله به سوریه، عملیات سپر شمالی علیه حزب‌الله و تمسک به مجمع عمومی سازمان ملل راه‌های نتانیاهو برای کاهش فشارها علیه خود در داخل اسرائیل است. در مجموع اسرائیل و امریکا موفق نشدند کشورهای جهان را علیه جنبش حماس بسیج کنند و این مسئله نتیجه تلخی برای واشنگتن در یک هم‌آورد نابرابر محسوب می‌شود. شکست این قطعنامه نشان می‌دهد که آرمان فلسطین به عنوان یک مسئله آزادیخواهانه همچنان بعد از ۷۰ سال از جایگاه قابل‌قبولی در سطح جهان برخوردار است. نتیجه دیگر این مسئله نیز «نه» بزرگ جامعه جهانی به طرح معامله قرن دونالد ترامپ در مورد فلسطین است. اکنون دقیقاً یک سال بعد در مجمع عمومی سازمان ملل کشورهای مختلف علیه سیاست‌های وی در این مورد موضع‌گیری کردند. در واقع با گذشت یک سال از این تصمیم غیرمسئولانه، اعضای مجمع عمومی سازمان ملل متحد نشان دادند که همچنان نه‌تنها با تصمیم ترامپ مخالف هستند بلکه رژیم صهیونیستی را رژیم جنایتکار می‌دانند. در همین راستا، جمعه ۷ دسامبر پس از رد قطعنامه پیشنهادی امریکا علیه حماس، ایرلند پیش‌نویس قطعنامه دیگری را ارائه کرد که در آن بر لزوم پایان اشغالگری و شهرک‌سازی توسط صهیونیست‌ها تأکید شده است و تنها پنج عضو از جمله امریکا و رژیم صهیونیستی به آن رأی منفی دادند تا شکست امریکا در مجمع عمومی تکمیل شود. همین شاخصه حق رأی برابر نیز سبب شد از ۱۶ تا ۳۰ نوامبر ۱۵ قطعنامه ضد اسرائیلی در مجمع عمومی تصویب شود و با دو قطعنامه بامداد جمعه ۷ دسامبر جمعاً ۱۷ قطعنامه علیه این رژیم و در حمایت از فلسطین طی سه هفته تصویب شده است. این اتفاق تاریخی به معنای شکل‌گیری اجماع جهانی ضد سیاست‌های امریکا و اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی ضد فلسطین است.

قطر از شورای همکاری خلیج فارس هم خارج می شود؟

خراسان: خروج قطر از سازمان اوپک این گمانه را قویا مطرح کرده است که این کشور به دلایلی نسبتا مشابه، از شورای همکاری خلیج فارس (GCC) نیز خارج شود. پرداختن رسانه‌های قطری به این گمانه و انتقادات تند اخیر مقامات این کشور از جی سی سی به این احتمال بیشتر دامن زده است. اکنون پرسش این است که آیا قطر از این شورا خارج خواهد شد یا خیر؟ واقعیت این است که قطر انگیزه‌های منطقی برای خروج از جی سی سی دارد. این شورا آن زمان هم که بحرانی میان قطر و سه عضو آن یعنی عربستان، بحرین و امارات اتفاق نیفتاده بود، بر مدار سیاست‌های ریاض به عنوان قدرت چیره می‌چرخید. بعد از بحران پیش‌آمده با قطر دبیر کل شورا که انتظار می‌رفت نقشی بی‌طرف و میانجی‌گر ایفا کند، در کنار جبهه محاصره کننده قطر قرار گرفت و اگر کویت و عمان همراهی می‌کردند، جی سی سی می‌رفت که تصمیمات خطرناکی علیه دوحه هم بگیرد. همین مسائل باعث شده است که قطری‌ها به شورای همکاری خلیج فارس به عنوان بخشی از مشکل و بحران بنگرند نه راه‌حل. به همین دلیل در چند ماه گذشته نیز فعالان رسانه‌ای قطری هر از چند گاهی مانند در شورا را بی‌فایده می‌دانستند و بحث خروج از آن را مطرح می‌کردند. البته قبل از آن هم در ماه‌های نخست شروع بحران، جبهه ضد قطر نیز به عنوان اهرم فشار، به اخراج این کشور از شورا تهدید می‌کردند. در همین حال قطر بر این باور است که ادامه حضور در شورای همکاری خلیج فارس پرهزینه و خطرآفرین است؛ به نحوی که از یک سو جبهه مخالف در شورا به خصومت خود و محاصره دوحه ادامه می‌دهد و از سوی دیگر می‌خواهد قطر را در چارچوب شورای همکاری خلیج فارس به طرح‌های پرمخاطره‌ای چون ناتوی عربی برای مقابله با ایران بکشاند. این مسائل انگیزه‌های قوی به دوحه برای خروج از این شورا می‌دهد اما در کنار آن‌ها هم یک سری موانع بر سر راه عملی ساختن این تصمیم وجود دارد. چه بسا مهم‌ترین آن‌ها این است که دوحه نمی‌خواهد مسئولیت "تاریخی" فروپاشی این نهاد "در اصل فروپاشیده" بر گردنش بیفتد و این بهانه را به طرف مقابل بدهد که با ویران کردن "خانه خلیجی" به ایران پیوسته و به "آرزوی" آن جامه عمل پوشانده است. از دیگر سو، خروج از جی سی سی در این شرایط به عنوان تضعیف جبهه متحدان آمریکا در مقابل ایران تلقی خواهد شد. واقعیت این است که این کشور کوچک اما ثروتمند و تاثیرگذار در معادلات منطقه، خیلی خوب توانست در این یک سال و نیم محاصره، خود را جمع و جور کند تا جایی که امروز حالت تهاجمی به خود گرفته است. در حقیقت قطر هم مایل به آشتی است اما با توجه به وضعیت پیش آمده به دنبال "صلحی فرمالیته" نیست که طرف مقابل صرفا از آن برای سرپوش نهادن بر جنایت ترور خاشقچی بهره‌برداری کند. ریاض هم که نمی‌تواند راسا بدون هیچ دیدار و گفت و گویی محاصره را بشکند و اوضاع با قطر را عادی کند، احتمالا بخواهد در صورت شرکت شیخ تمیم در اجلاس سران جی سی سی از آن به عنوان مدخلی توجیه‌گر برای این مهم استفاده کند. به هر حال، تهدیدات تلویحی قطر به خروج از شورای همکاری خلیج فارس و طرح جدی این احتمال در رسانه‌های قطری درست نزدیک به برگزاری اجلاس سران شورا در ریاض قابل تامل است.

توفان در یک قدمی قاره سبز

وطن امروز: اتحادیه اروپایی هم‌اکنون در مرحله حساسی قرار گرفته است؛ وقوع بحران‌های مزمن سیاسی، اجتماعی و امنیتی در کنار یکدیگر سبب شده ضریب و میزان آسیب‌پذیری این مجموعه افزایش یابد. از سوی دیگر، در حوزه «تصمیم‌سازی جمعی» نیز سران اروپا قدرت مدیریت مسائلی از جمله «بریگزیت» و «بحران اقتصادی اروپا» را از دست داده‌اند. نباید فراموش کرد اعمال ۱۰ سال سیاست‌های ریاضتی و کاهش بودجه عمومی کشورهای عضو منطقه یورو، نتیجه مطلوبی برای شهروندان این قاره در پی نداشته و نمادهای بحران اقتصادی همچنان در حوزه یورو خودنمایی می‌کند. فراتر از آنچه ذکر شد، اتحادیه اروپایی با معضلی جدی به نام رشد جریان‌های ملی‌گرا و راست افراطی دست و پنجه نرم می‌کند. جریان‌های ضد‌مهاجرت که پس از ناکامی دولت‌های اروپایی در حل و فصل بحران اقتصادی و همچنین وقوع بحران مهاجرت در سال ۲۰۱۵ از اقبال عمومی بیشتری برخوردار شده‌اند، درصددند ضمن تسخیر پارلمان‌ها و دولت‌های اروپایی، به موجودیت «اروپای واحد» و نمادهای آن از جمله «واحد پول یورو»، «پیمان شنگن» و... خاتمه دهند. در حالی که تا ۸ سال قبل، کمتر کسی تصور راهیابی جریان‌های راست افراطی اروپا به قدرت را می‌کرد، هم‌اکنون شاهد عرض اندام آنها در فضای سیاسی کشورهایمانند اتریش، آلمان، هلند، سوئد، فرانسه و ... هستیم. راهیابی «مارین لوپن» نامزد جبهه ملی فرانسه به دور دوم و نهایه انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۷، تلنگر سختی برای اتحادیه اروپایی محسوب شد. با این حال به نظر می‌رسد سران اروپا قدرت «تحلیل وضعیت موجود» و در نتیجه «گذار به وضعیت مطلوب» را از دست داده باشند. طی ماه‌های آتی، انتخابات «پارلمان اروپا» در همه کشورهای عضو این مجموعه برگزار می‌شود. پیش‌بینی می‌شود ملی‌گرایان در این انتخابات بتوانند موقعیت خود را در پارلمان اروپا تقویت کرده و تحت تاثیر ناکارآمدی احزاب سنتی طرفدار اروپای واحد، پیروزی بزرگی را به نام خود ثبت کنند. در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۴، بیش از ۱۰۰ نماینده وابسته به جریان‌های ملی‌گرا و راست افراطی توانستند به پارلمان اروپا راه پیدا کنند. این بار امکان دارد ملی‌گرایان کرسی‌های بیشتری را در پارلمان اروپا به کنترل خود درآورند.

نشانه‌های شکست آمریکا در جنگ اقتصادی علیه ایران

۱۴۰۰ سال تحریم

- بی‌اعتبار شدن گزینه تحریم با استمرار جمهوری اسلامی ایران یا وجود ۴۰ سال تلاش آمریکا برای اعمال فشار
- عدم تقویت موضع دولت ترامپ در آمریکا با اعمال تحریم‌های ضدایرانی و شکست جمهوری خواهان در انتخابات گنگره
- شکست در ایجاد اجماع علیه ایران در اجرائی کردن تحریم‌ها یا عدم همراهی کشورهای دیگر با این اقدام
- شکل‌گیری جبهه اقتصادی ضد آمریکایی در جهان و تلاش کشورهای روسیه، چین، کره جنوبی و... برای جایگزین کردن ارزهای محلی به جای دلار
- فرهنگ شدن زمینه توجه به توانمندی‌ها و منابع داخلی در ایران همچون راه اندازی بورس انرژی
- شکل‌گیری زمینه همکاری‌های جدید با برخی کشورهای روسیه، چین، ترکیه و... جهت مقابله با تحریم‌ها

ناتوانی در اجرائی کردن سیاست به صفر رساندن صادرات نفت ایران

افشاگری @efshagari.ir

مزایای برجام نزدیک به صفر شده است

